

Zomrine s Kristom! (sv. Ambróz)

Napísal Balek Robert

Utorok, 01 November 2011 21:51

Vidíme, že aj smrť je zisk a život je trest. Preto aj Pavol hovorí: „Pre mňa žiť je Kristus a zomrieť zisk.“ Čo je Kristus, ak nie smrť tela a duch života? A preto s ním zomrine, aby sme s ním žili. Denne a s radosťou by sme si mali navykať v istom zmysle zomierať, aby sa takýmto odlučovaním od telesných žiadostí učila naša duša oslobodzovať sa a akoby vyzdvihnutá tam, kde sa nedostanú pozemské chůtky a nemôžu si ju podmaniť, prijímala podobu smrti, aby ju nestihol trest smrti. Lebo zákon tela odporuje zákonu mysle a vydáva ju zákonu omylu. No aký je liek? „Kto ma vyslobodí z tela smrti? Božia milosť skrze Ježiša Krista, nášho Pána.“

Máme lekára, zadovážme si liek. Naším liekom je Kristova milosť a telom smrti je naše telo. Vystáhneme sa teda z tela, aby sme neboli bez Krista. Aj keď sme v tele, nehovme žiadostiam tela, pričom nezanedbávajme práva prirodzeností, ale vždy dávajme prednosť darom milosti.

Čo viac povedať? Svet vykúpila smrť jedného. Kristus nemusel zomrieť, keby nebol chcel. Ale ani si nemyslel, že treba utekať pred smrťou, akoby bola neúčinná. Lepšie ako smrťou nás ani nemohol zachrániť. A tak jeho smrť je životom všetkých. Jeho smrť nás poznáčuje: keď sa modlíme, zvestujeme jeho smrť, keď prinášame obeť, ohlasujeme jeho smrť. Jeho smrť je víťazstvo, jeho smrť je tajomstvo, jeho smrť je svetová výročná slávnosť.

A ešte čo máme povedať o jeho smrti, keď ukážeme na božskom príklade, že iba smrť vydobyla nesmrteľnosť a smrť vykúpila samu seba? Netreba teda žialiť nad smrťou, ktorá sa stala príčinou všeobecnej spásy. Nemáme utekať pred smrťou, keď ňou Boží Syn nepohrdol a neutiekol pred ňou.

A smrť nebola v prirodzenosti, ale stala sa prirodzenosťou. Veď Boh neustanovil smrť od

Zomrime s Kristom! (sv. Ambróz)

Napísal Balek Robert

Utorok, 01 November 2011 21:51

počiatku, ale dal ju ako liek. Lebo po odsúdení priestupku začal byť život ľudí v ustavičnej lopote a v neznesiteľnom vzdychaní veľmi biedny. Bolo treba urobiť koniec zlu, aby smrť nahradila, čo život stratil. Lebo nesmrteľnosť by bola viac na farchu ako na osoh bez pomoci milosti.

Duch má možnosť vyjsť z týchto zákrut života a zmiešaniny pozemského tela, letieť k nebeským zborom, kam sa však môžu dostať iba svätí, a vzdávať Bohu chválu, akú vzdávajú oní citaristi a dozvedáme sa o nej pri čítaní proroka: „Veľké a obdivuhodné sú tvoje skutky, Pane, Bože všemohúci; spravodlivé a správne sú tvoje cesty, Kráľ národov. Kto by sa nebál a neoslavoval tvoje meno?! Ved' ty jediný si Svätý; prídu všetky národy a budú sa ti klaňať.“ A má možnosť vidieť aj tvoju svadbu, Ježišu, na ktorej za radostného spevu všetkých privádzajú zo zeme do neba nevestu – „k tebe má prísť každý človek“ –, už nezávislú od sveta, ale zasnúbenú s duchom.

Svätý Dávid si predovšetkým želel, aby mohol toto vidieť a na toto hľadiť. Ved' hovorí: „O jedno prosím Pána a za tým túžim, aby som mohol bývať v dome Pánovom po všetky dni svojho života a pociťovať nehu Pánovu.“

Z knihy svätého biskupa Ambróza O smrti jeho brata Satyra
(Lib. 2, 40. 41. 46. 47. 132. 133: CSEL 73, 270 274. 323-324)